

Warszawa, 28 marca 2016 r.

WOJEWODA MAZOWIECKI

WK-O.431.13.1.2015

PP/0003687/2016

2016-04-04

Starostwo Powiatowe w Makowie Mazowieckim

**Pan
Zbigniew Roman Deptuła
Starosta Makowski**

**Starostwo Powiatowe
w Makowie Mazowieckim
ul. Rynek 1
07-200 Maków Mazowiecki**

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Szanowny Panie Starosto!

Na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie¹ Elżbieta Rudnicka i Ewa Bastek – starsi inspektorzy wojewódzcy w Oddziale Kontroli w Delegaturze w Ostrołęce Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie przeprowadziły kontrolę w Starostwie Powiatowym w Makowie Mazowieckim z siedzibą przy ul. Rynek 1.

Przedmiot kontroli obejmował realizację zadań z zakresu administracji rządowej dotyczących wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej, zapobiegania degradacji gruntów, rekultywacji i zagospodarowania gruntów oraz prowadzenia kontroli i sprawozdawczości w zakresie ochrony gruntów rolnych.

Kontrolą objęto okres od 1 stycznia 2014 r. do 10 sierpnia 2015 r.

Nawiązując do projektu wystąpienia pokontrolnego z 27 stycznia 2016 r., do którego nie wniesiono zastrzeżeń, przekazuję Panu Staroście wystąpienie pokontrolne.

¹ Ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015 r. poz. 525, z późn. zm.).

W okresie objętym kontrolą przyjęto 84 wnioski o wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej. Rozpatrując ww. podania Starosta Makowski:

- w 8 przypadkach wydał decyzje zezwalające lub w części zezwalające na wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej, a w części umarzające postępowanie w tych sprawach,
- w 75 przypadkach wydał decyzje umarzające postępowanie,
- w 1 przypadku poinformował o braku konieczności uzyskania zezwolenia na wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej.

Ponadto wpłynęło 81 próśb o informację na temat obowiązku wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej, z czego 3 zostały wycofane przez wnioskodawców. W pozostałych przypadkach poinformowano wnoszących, że grunty nie podlegają ochronie przewidzianej w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych².

Starosta Makowski wydał także 1 decyzję w sprawie rekultywacji i zagospodarowania gruntów, określając kierunek rekultywacji gruntów. Nie wydawano decyzji nakazujących zalesienie, zadrzewienie lub zakrzewienie gruntów, lub założenie na nich trwałych użytków rolnych ze względu na ochronę gleb przed erozją i ruchami masowymi ziemi, a także nie wydawano decyzji z urzędu na podstawie art. 28 ust. 1–4 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Kontroli poddano 1 postępowanie w sprawie rekultywacji i zagospodarowania gruntów oraz 41 spraw dotyczących wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej, w tym 6 zakończonych wydaniem decyzji zezwalających na wyłączenie, 19 – decyzji umarzających, 1 – pismem informującym, że grunty nie podlegają ochronie przewidzianej w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych, 13 – odpowiedziami na prośby o udzielenie informacji oraz 2 sprawy zakończone wycofaniem prośby o informację.

W kontrolowanej jednostce opracowano wzór wniosku o wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej, który określał wymagane załączniki i był udostępniony na stronie BIP urzędu oraz w Wydziale Geodezji, Kartografii, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami. Wszystkie poddane kontroli wnioski były kompletne i zawierały wymagane przez stosowany wzór formularza załączniki.

Skontrolowane decyzje dotyczące wyłączenia gruntów rolnych z produkcji rolniczej, jak i decyzja w sprawie rekultywacji i zagospodarowania gruntów, zostały wydane z zachowaniem właściwości rzeczowej i miejscowej organu, określonej w art. 5 ust. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz art. 21 § 1 k.p.a.³ Decyzje zezwalające dotyczyły

² Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 909, z późn. zm.).

³ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.).

gruntów określonych w art. 11 ust. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych i zawierały elementy, o których mowa w art. 107 § 1 k.p.a.

Ponadto, w przypadkach, w których decyzje ustalały należności i opłaty roczne, określano w nich także:

- należności za wyłączenie gruntu z produkcji rolniczej oraz zwolnienie z ich zapłaty,
- opłatę roczną z tytułu użytkowania na cele nierolnicze gruntów wyłączonych z produkcji rolniczej,
- termin uiszczenia należności i opłaty rocznej oraz numer konta bankowego, na który należy ją wnieść,
- pouczenie o skutkach nieterminowego wnoszenia opłat i konieczności uprzedzenia nabywcy o obowiązku uiszczenia opłat rocznych w razie zbycia gruntów objętych decyzją, oraz informację o możliwości uzyskania zwrotu uiszczonej należności za wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej – w przypadku rezygnacji przez właściciela w okresie dwóch lat, w całości lub części, z uzyskanego prawa do wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej, zgodnie z art. 12 ust. 2, 3 i 4 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Dwóch wnioskodawców⁴, na podstawie art. 12a ustawy o ochronie gruntów rolnych, nie dotyczył obowiązek uiszczenia należności i opłat rocznych z uwagi na wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej na cele budownictwa mieszkaniowego. W pozostałych czterech poddanych kontroli sprawach⁵ wnioskodawcy byli zobowiązani do uiszczenia należności i opłat rocznych, stanowiących 10% wartości należności określonych zgodnie z art. 12 ust. 7 ww. ustawy.

W wydanych decyzjach nie nakładano na strony obowiązku zdjęcia oraz wykorzystania próchnicznej warstwy gleby na cele poprawy wartości użytkowej gruntów.

Poddane kontroli decyzje w sprawie wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej oraz pisma informujące o braku konieczności wydania zezwolenia, a także decyzja w sprawie rekultywacji i zagospodarowania gruntów, zostały podpisane przez osoby posiadające stosowne upoważnienie organu.

Starosta przed wydaniem decyzji w sprawie rekultywacji i zagospodarowania gruntów spełnił wymóg zasięgnięcia opinii właściwych organów określony w art. 22 ust. 2 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Przedmiotowa decyzja zawierała elementy określone w art. 107 § 1 k.p.a. oraz art. 22 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy, tj. kierunek i termin jej wykonania.

Ze względu na brak zdarzeń wymagających weryfikacji w toku kontroli, nie prowadzono postępowań dotyczących wykonania obowiązków określonych w art. 27 ust. 1 pkt 1 i 3–5 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Nie prowadzono

⁴ Sprawy oznaczone GKN.6124.1.56.2014 oraz GKN.6124.11.2015.

⁵ Sprawy oznaczone: GKN.6124.2.1.2014, GKN.6124.2.2.2014, GKN.6124.2.3.2014, GKN.6124.60.2015.

okresowych badań poziomu skażenia gleb i roślin dla gruntów położonych na obszarach, o których mowa w art. 18 i 19 ww. ustawy, ponieważ zgodnie z wyjaśnieniami na terenie powiatu makowskiego nie występowały obszary ograniczonego użytkowania, jak i grunty zdegradowane i zdewastowane poza obszarami ograniczonego użytkowania.

Sprawozdania z realizacji przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych za 2014 r., tj. RRW-11 dotyczące wyłączenia gruntów z produkcji rolnej, rekultywacji i zagospodarowania gruntów oraz zasobów i eksploatacji złóż torfów, a także sprawozdania RRW-12 dotyczące gromadzenia i wykorzystania m.in. środków z należności i opłat rocznych zostały złożone na formularzach zgodnych z załącznikami do rozporządzenia w sprawie określania wzorów formularzy sprawozdawczych⁶. Powyższe sprawozdania przekazano do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie z zachowaniem terminów określonych w objaśnieniach do ww. formularzy.

W wyniku kontroli stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Nieprowadzenie kontroli w zakresie rekultywacji gruntów, pomimo prowadzenia w tym czasie czterech rekultywacji na terenie powiatu makowskiego. Organ nie stosował art. 27 ust. 3 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, który stanowi, że *„Kontrola wykonania obowiązku rekultywacji gruntów polega na sprawdzeniu co najmniej raz w roku zgodności wykonywanych zabiegów z dokumentacją rekultywacji tych gruntów, a zwłaszcza wymagań technicznych oraz ich terminowości, ze szczególnym uwzględnieniem obowiązku zakończenia rekultywacji w okresie 5 lat od zaprzestania działalności przemysłowej”*. W przypadkach tych strony nie informowały organu o powstałych w ciągu roku zmianach w zakresie gruntów podlegających rekultywacji w terminie do 28 lutego każdego roku, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 22 ust. 3 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.
2. Wystąpienie rozbieżności pomiędzy powierzchnią gruntów wyłączonych z produkcji rolnej określoną w decyzji oznaczonej GKN.6124.2.3.2014, a powierzchnią gruntów podlegających ochronie (klasy RIII b) wynikającą z projektu zagospodarowania terenu załączonego do wniosku. W projekcie zagospodarowania terenu wskazano, że powierzchnia gruntów podlegających ochronie wynosi 94,39 m², a organ zezwolił na wyłączenie z produkcji rolnej gruntów ww. klasy o powierzchni 94 m², oraz umorzył postępowanie w stosunku

⁶ Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 września 2013 r. w sprawie określenia wzorów formularzy sprawozdawczych, objaśnień co do sposobu ich wypełniania oraz wzorów kwestionariuszy i ankiet statystycznych stosowanych w badaniach statystycznych ustalonych w programie badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2013 (Dz. U. Nr 1223, z późn. zm.).

do pozostałych gruntów klasy RIII b o powierzchni 0,39 m² – uznając, że nie podlegają one ochronie.

Ponadto w wyniku kontroli stwierdzono:

1. Rozpatrzenie jednego wniosku o wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej w sposób nieprzewidziany przepisami k.p.a. Wniosek dotyczył gruntów, w stosunku do których nie istniał obowiązek uzyskania zezwolenia na wyłączenie z produkcji rolniczej, w związku z czym organ poinformował o tym wnioskodawcę⁷. Należy wskazać, że Kodeks postępowania administracyjnego określa zamknięty katalog sposobów zakończenia postępowania. Ogólną zasadą jest zakończenie postępowania decyzją merytoryczną. Natomiast w przypadkach, gdy organ w toku postępowania stwierdzi jego bezprzedmiotowość – winien je umorzyć na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. w drodze stosownej decyzji. W sytuacjach, gdy brak możliwości prowadzenia postępowania wynika z samego podania, np. gdy klasa gruntu powoduje, że brak jest możliwości wydania decyzji o jego wyłączeniu z produkcji rolniczej, właściwym trybem jest wydanie postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania w oparciu o art. 61a k.p.a. Należy przy tym podkreślić, że obowiązujące przepisy nie dają podstaw do zakończenia rozpoznawczego postępowania administracyjnego w formie pisma informującego o braku konieczności wydania decyzji lub poprzez adnotację na wniosku.
2. Wskazanie w rozstrzygnięciu decyzji oznaczonej GKN.6124.2.3.2014 niewłaściwej klasy gruntów, tj. RIVb – w części, w której umorzono postępowanie, pomimo że z projektu zagospodarowania działki wynikało, że chodzi o grunty pochodzenia mineralnego klasy RIVa. Wskazać należy, że w przypadku oczywistych omyłek pisarskich lub rachunkowych znajduje zastosowanie art. 113 § 1 k.p.a., który stanowi, że *„Organ administracji publicznej może z urzędu lub na żądanie strony prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanych przez ten organ decyzjach”*.
3. Wskazanie niepełnej podstawy prawnej w decyzji zezwalającej na wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej⁸, w której organ jednocześnie orzekł o umorzeniu postępowania w części dotyczącej gruntów rolnych niepodlegających ochronie przewidzianej w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych, poprzez pominięcie art. 105 § 1 k.p.a. Z kolei w podstawach prawnych dwóch decyzji⁹ wskazano art. 12 i 14 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych niemające zastosowania w sprawie, a pominięto art. 12a. Powołanie podstawy prawnej stanowi obligatoryjny element każdej decyzji. Jeżeli

⁷ Sprawa oznaczona GKN.6124.6.2015.

⁸ Decyzja oznaczona GKN.6124.2.3.2014.

⁹ Decyzje oznaczone GKN.6124.1.56.2014, GKN.6124.11.2015.

składa się ona z kilku odrębnych rozstrzygnięć, wówczas do każdego z nich powinna zostać przywołana właściwa podstawa prawna¹⁰. Decyzja, która nie zawiera powołania podstawy prawnej, określa ją ogólnikowo lub błędnie. dotknięta jest wadą formy z racji naruszenia przepisu art. 107 § 1 k.p.a.¹¹.

4. Wydanie jednej decyzji zezwalającej na wyłączenie gruntów oznaczonej GKN.6124.1.56.2014 oraz decyzji ustalającej kierunek rekultywacji oznaczonej GKN.6122.1.2014 po upływie miesiąca, a przed upływem 2 miesięcy od dnia wpływu wniosku i niepowiadomienie strony o zakwalifikowaniu sprawy jako szczególnie skomplikowanej. Należy zwrócić uwagę, że o uznaniu sprawy za szczególnie skomplikowaną, a tym samym o przyjęciu 2-miesięcznego terminu na jej załatwienie decyduje organ administracji publicznej, przy czym z uwagi na uznaniowy charakter tej kwalifikacji, organ winien powiadomić o tym fakcie stronę. Niepowiadomienie strony przez organ administracji publicznej o niezałatwieniu sprawy w terminie określonym w k.p.a. może, po upływie miesięcznego terminu od dnia złożenia wniosku, skutkować wniesieniem przez stronę w trybie art. 37 k.p.a. zażalenia na bezczynność organu administracji.
5. Wezwanie inwestora do złożenia oświadczenia o wartości gruntu w trybie art. 64 § 2 k.p.a. – dot. sprawy oznaczonej GKN.6124.2.3.2014. Należy wskazać, że brak przedłożenia oświadczenia o wartości szacunkowej gruntu nie stanowi braku formalnego wniosku. Stosowanie przez organ wezwania na podstawie art. 64 § 2 k.p.a. powinno służyć wyłącznie usunięciu braków formalnych wynikających ze ściśle określonych przepisów i nie może zmierzać do merytorycznej oceny przedstawionego wniosku. Powyższy przepis nie może także być wykładany szeroko i zamykać stronie możliwości rozpatrzenia jej sprawy w sposób merytoryczny¹².
6. Niewskazanie w pouczeniach wszystkich decyzji w sprawie wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej samorządowego kolegium odwoławczego, do którego można złożyć odwołanie od rozstrzygnięcia.
7. Brak w aktach 3 spraw¹³ potwierdzenia doręczenia pism udzielających odpowiedzi na zapytania wnioskodawców. Stosownie do art. 39 k.p.a. *„Organ administracji publicznej doręcza pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego (...), przez swoich pracowników lub przez inne upoważnione osoby lub organy”*.

¹⁰ Wyrok WSA w Poznaniu z 23 października 2013 r., sygn. akt IV SA/Po 821/13, LEX nr 1391075.

¹¹ Wyrok NSA w Warszawie z 25 sierpnia 2011 r., sygn. akt I OSK 1769/10, LEX nr 1130445.

¹² Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 14 lutego 2013 r., II SAB/Po 88/12, LEX nr 1287105.

¹³ Sprawy oznaczone: GKN.6124.1.89.2014, GKN.6124.1.95.2014, GKN.6124.6.2015.

8. Niewskazanie w decyzji określającej kierunek rekultywacji gruntów oznaczonej GKN.6122.1.2014 osoby odpowiedzialnej za rekultywację gruntów, wbrew obowiązкови określönemu w art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Ponadto w decyzjach dotyczących wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej oraz w decyzji określającej kierunek rekultywacji, oznaczonej GKN.6122.1.2014, nie wskazywano pouczenia o obowiązkach określonych w, odpowiednio:

- art. 22 ust. 2 i 3 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne¹⁴, tj. zgłaszania właściwemu staroście wszelkich zmian danych objętych ewidencją gruntów i budynków – w terminie 30 dni od dnia powstania tych zmian, oraz o karze grzywny za niedopełnienie tego obowiązku określonej w art. 48 ust. 1 pkt 5 ww. ustawy,
- art. 22 ust. 3 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, tj. informowania organu o powstałych w ciągu roku zmianach w zakresie gruntów podlegających rekultywacji – w terminie do 28 lutego każdego roku.

Pouczanie o ww. obowiązkach jest celowe zarówno w świetle art. 11 ust. 1a ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, zobowiązującego do zamieszczania w decyzjach wyłączających z produkcji rolniczej grunty zaliczone do klas I-III informacji o obowiązkach związanych z wyłączeniem, jak również art. 9 k.p.a. wyrażającego zasadę informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego.

Należy również wskazać, że opracowany przez urząd wzór wniosku o wyłączenie gruntu z produkcji rolniczej nie zawierał miejsca na wskazanie przez wnioskodawcę powierzchni gruntów przewidzianej do wyłączenia – Dyrektor Wydziału Geodezji, Kartografii, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami wyjaśnił, że w poddanych badaniu sprawach powierzchnię określał pracownik wydziału na podstawie załączonych do wniosku projektów zagospodarowania działki wraz z bilansem terenu¹⁵. Odnosząc się do powyższego trzeba zauważyć, że określenie powierzchni przewidzianej do wyłączenia stanowi niezbędny element wniosku, który wyznacza zakres postępowania przed organem. Zgodnie z orzecnictwem sądów administracyjnych, w przypadku postępowań wszczynanych na wniosek strony, tylko strona określa przedmiot swego żądania, przy czym w razie wątpliwości, co do zakresu czy przedmiotu żądania – jego uszczegółowienie

¹⁴ Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2015 r. poz. 520, z późn. zm.).

¹⁵ Z wyjątkiem sprawy oznaczonej GKN.6124.2.2.2014, w której powierzchnię przewidzianą do wyłączenia wskazał wnioskodawca.

należy do wnioskodawcy, nie zaś do sfery ocennej organu administracji¹⁶. Dopiero w wydanej na podstawie wniosku decyzji organ rozpatrując podanie strony określa powierzchnię, względem której wydaje zezwolenie na wyłączenie gruntu, bądź wskazuje ewentualne przyczyny nieprzychylenia się do prośby wnioskodawcy.

Przedstawiając powyższe informuję, że ustalenia kontroli wskazują na brak zachowania należytej staranności przy weryfikacji wniosków oraz wydawaniu objętych badaniem decyzji, co skutkowało powstaniem opisanych powyżej uchybień i nieprawidłowości.

W związku z powyższym wykonywanie zadań wynikających z ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych w zakresie:

- weryfikacji kompletności wniosków oraz załączników do wniosków o wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej, zachowania właściwości miejscowej i rzeczowej organu, formy załatwienia wniosku, kompletności decyzji w sprawach wyłączenia gruntu z produkcji rolniczej, prawidłowości naliczania należności i opłat rocznych oraz zwalniania z obowiązku ich uiszczenia, realizacji obowiązku zasięgnięcia opinii właściwych organów przed wydaniem decyzji w sprawie rekultywacji oraz terminowości przekazywania wymaganych sprawozdań – ocenia się **pozytywnie**,
- terminowości załatwiania spraw oraz kompletności decyzji w sprawach rekultywacji i zagospodarowania gruntów – ocenia się **pozytywnie z uchybieniami**.

Przedstawiając powyższe ustalenia zobowiązuję Pana Starostę do podjęcia działań w celu wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości, a w szczególności do:

1. Prowadzenia corocznych kontroli wykonywania obowiązku rekultywacji gruntów, zgodnie z art. 27 ust. 3 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, a także informowania w decyzjach dotyczących rekultywacji gruntów o obowiązku wynikającym z art. 22 ust. 3 ww. ustawy oraz egzekwowania od adresatów tych decyzji informacji o powstałych w ciągu roku zmianach w zakresie gruntów podlegających rekultywacji.
2. Rzetelnego sporządzania rozstrzygnięć decyzji zezwalających na wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej, a w przypadku zaistnienia omyłek pisarskich lub rachunkowych – stosowania art. 113 § 1 k.p.a.

¹⁶ Postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 marca 2014 r., sygn. II OW 157/13. LEX nr 1450940.

Ponadto pragnę wskazać na konieczność:

- rozpatrywania wniosków o udzielenie zezwolenia na wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej
 - w przypadkach, gdy na powyższe działanie nie jest wymagane uzyskanie zezwolenia – w trybie i na zasadach określonych w k.p.a., tj. wydawania postanowień o odmowie wszczęcia postępowania na podstawie art. 61a k.p.a. lub decyzji umarzających na podstawie art. 105 § 1 k.p.a.,
- wskazywania pełnych oraz prawidłowych podstaw prawnych rozstrzygnięć decyzji zezwalających na wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej,
- wskazywania w pouczeniach decyzji siedziby samorządowego kolegium odwoławczego, do którego można złożyć odwołanie od rozstrzygnięcia,
- wskazywania w decyzjach dotyczących wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej pouczenia o obowiązku zgłaszania staroście wszelkich zmian danych objętych ewidencją gruntów i budynków, wynikającym z art. 22 ust. 2 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz o karze grzywny za niedopełnienie tego obowiązku, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 5 ww. ustawy – stosownie do art. 11 ust. 1a ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych i art. 9 k.p.a.
- informowania stron o uznaniu sprawy za szczególnie skomplikowaną i przyjęciu dwumiesięcznego terminu jej załatwienia,
- stosowania przez organ wezwania na podstawie art. 64 § 2 k.p.a. wyłącznie w celu usunięcia braków formalnych wynikających ze ściśle określonych przepisów,
- doręczania pism udzielających odpowiedzi na zapytania wnioskodawców zgodnie z art. 39 k.p.a.,
- wskazywania w decyzjach określających kierunek rekultywacji gruntów osoby odpowiedzialnej za rekultywację gruntów, zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Jednocześnie zwracam uwagę Pana Starosty na okoliczność, że to wnioskodawcy powinni określać powierzchnię gruntów przewidzianą do wyłączenia.

Przedstawiając powyższe informuję, że zgodnie z art. 48 ustawy o kontroli w administracji rządowej¹⁷ od wystąpienia pokontrolnego nie przysługują środki odwoławcze oraz zobowiązuję Pana Starostę na podstawie art. 49 ww. ustawy do przekazania, w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, pisemnej informacji o sposobie wykonania

¹⁷ Ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. Nr 185, poz. 1092).

zaleceń, wykorzystaniu wniosków lub przyczynach ich niewykorzystania albo o innym sposobie usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

Z poważaniem
z up. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO
Joanna Zych
Zastępca Dyrektora
Wydziału Kontroli